

τὸ ἐσωτερικὸν μίαν ὡρισμένην ποσότητα τῆς παραγωγῆς του.

Ἐπιστρώθη τότε ὅτι εἶχε πλέον παγίως λυθῆ τὸ θέμα τῆς ὡργανωμένης ἀγορᾶς καὶ τῆς προστασίας τῶν τιμῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Ἐν τούτοις, ἡ Κοινοπολιτειακὴ νομοθεσία, ἡ περιορίζουσα τὸ διαπολιτειακὸν ἐμπόριον, κατέπεσεν ὡς ἀντισυνταγματική καὶ ἀπὸ τοῦ 1936

ἡ κατάστασις, νομικῶς, διαγράφεται ὡς ἔξης : κάθε παραγωγὸς δύναται, νομίμως, νὰ πωλῇ ἢ νὰ παραδίδῃ πρὸς πώλησιν ὀλόκληρον τὸ προϊόν του εἰς τὴν αὐστραλιανὴν ἀγοράν, μὲ τὴν ύψηλὴν τιμὴν της, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι οὕτος δὲν θὰ πωλήσῃ μεγαλυτέραν ἀπὸ τὴν καθορισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Πολιτειακοῦ Ἐπιμελητηρίου ποσότητα ἐντὸς τῆς ίδιας αὐτοῦ Πολιτείας.

Διατήρησις τῆς σταθερότητος εἰς τὴν Οἰκονομίαν

Ἄπὸ τότε, καὶ σήμερον ἀκόμη, ἡ τιμὴ διαθέσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐκρατήθη εἰς τὰ τεθέντα ὄρια, συμμορφωθέντων ὅλων τῶν ἐμπόρων ξηρῶν ὀπωρῶν ὀβιάστως. Οὔτω, ἀπέφυγον τὴν διενέργειαν διαπολιτειακοῦ ἐμπορίου καὶ ἔξήγαγον εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ὅλον τὸ πλεόνασμα, ὅπερ εἶχε καθορίσει τὸ Πολιτειακὸν Ἐπιμελη-

τήριον. Οἰαδήποτε ἀπόκλισις ἐκ τῶν ἀνωτέρω κανονισμῶν ἢ ἀπότειρα μειώσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως εἰς τὴν ἀγοράν τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν κατεστρατηγήθη ἡ πολιτικὴ τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἡ ἀφορῶσα εἰς τὰς ἔξαγωγάς, θὰ ἡδύνατο νὰ προξενήσῃ οἰκονομικὴν συμφορὰν εἰς ὀλόκληρον τὴν Σταφιδικὴν Οἰκονομίαν.

‘Αναλογοῦσα ποσότης δι’ ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν

Ἡ παραγωγὴ ξηρῶν ὀπωρῶν ἐκάστου παραγωγοῦ προσδιορίζεται μόνον ἀπὸ τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κτήματός του. Καθ’ ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάθεσιν τῆς παραγωγῆς αὐτῆς, ὁ παραγωγὸς δικαιοῦται νὰ πωλήσῃ ἐντὸς τῆς πολιτείας του τόσην ποσότητα, ὅση ἔχει καθορισθῆ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς ἐν λόγῳ Πολιτείας. Ἡ μεγίστη δυνατὴ ποσότης, ἡ δυναμένη νὰ πωληθῇ ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ ἐντὸς τῆς ίδιας αὐτοῦ Πολιτείας, καλεῖται «Ἀναλογία ἐσωτερικῆς καταναλώσεως» καὶ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου καθ’ ἔκαστον ἔτος, λαμβανομένων ὑπὸ σψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς αὐστραλιανῆς ἀγορᾶς. Ἡ πλεονάζουσα

ποσότης σταφίδος τῶν παραγωγῶν τῆς Νοτ. Αὐστραλίας, δέον νὰ διατίθεται ἐκτὸς τῆς Νοτ. Αὐστραλίας.

Τὸ Διάταγμα (1934—41) περὶ ξηρῶν ὀπωρῶν Νοτ. Αὐστραλίας ὑποχρεώνει τὸν παραγωγὸν ὅπως πωλῇ τὸ προϊόν του ἀποκλειστικῶς μέσω ἀνεγνωρισμένου ἀντιπροσώπου πωλήσεως. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ διατάγματος τούτου νὰ πωλαδίωνται ἡ μεταφέρωνται ἀνεπεξέργαστοι ξηροὶ ὀπῶραι, ἀνεύ ἀδείας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ καρπός παραδίδεται εἰς ἀνεγνωρισμένον ἐργοστάσιον συσκευασίας, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐπεξεργασίαν καὶ συσκευασίαν.

Συσκευασταὶ καὶ Ἀντιπρόσωποι πωλήσεως

Ἐργοστάσιον συσκευασίας κα- λεῖται ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὄποιον πα-

ραδίδονται αἱ ξηραὶ ὀπῶραι, ὑπὸ ἦ διὰ λ)σμὸν τῶν παραγωγῶν, ἵνα ἀ-